

РЕШЕНИЕ

№ 5777

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 28.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **5308** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 50, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на „Л. И. – П., М. и партньори” ООД, [населено място], представлявано от И. С., срещу решение № 144 от 29.04.2011г. на заместник-председателя на Патентното ведомство.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с материално-правните норми и несъответствие с целта на закона. Претендира се от съда да постанови решение, с което да отмени решението на заместник-председателя на Патентното ведомство.

Ответникът – ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО, редовно призован, в съдебно заседание не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата. В писмено становище по делото, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна по подробно изложени съображения и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], [населено място], редовно призована, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 26.04.2010 г. в Патентното ведомство е постъпило искане от „Л. И. – П., М. и партньори” ООД, [населено място], на основание чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗМГО, за заличаване регистрацията на марката рег. № 46331 „L. A.”. Копие от искането на основание чл. 46, ал. 1 от ЗМГО е изпратено на [фирма] - притежател на атакуваната марка, за възражение. С възражение вх. № 69-00-4093/10.12.10 г. притежателят на процесната марка е изложил подробно становище относно неоснователността на искането. Така направеното възражение в съответствие с чл. 46, ал. 2 от ЗМГО е изпратено за становище на молителя, който в определения едномесечен срок е представил становище с вх. № 70-00-638/21.01.2011 г.

На основание заповед № 214/24.03.2011 г. на председателя на Патентното ведомство състав на отдел „Спорове” е разгледал постъпилото искане за заличаване на регистрацията на процесната марка. В резултат на извършения анализ на приложимите правни норми и представените от страните писмени доказателства съставът е предложил на председателя на Патентното ведомство да отхвърли като неоснователно искането за заличаване на марка с рег. № 46331 „L. A.”.

С решение № 144 от 29.04.2011 г., на основание чл. 46, ал. 4 и ал. 6 от ЗМГО, заместник-председателят на Патентното ведомство е отхвърлил като неоснователно искането за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 46331 „L. A.”, с притежател [фирма], [населено място]. В мотивите на решението се посочва, че искането е допустимо, но неоснователно, тъй като не са налице предпоставките по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО по отношение на процесната марка. Административният орган е приел, че сравнението на по-ранната марка рег. № 5107Y „L. I. P. M. & P. L. O.” с процесната марка води до заключението, че вторият елемент на фактическия състав на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО не е изпълнен. При разглеждане на съществените елементи на двете марки, както и цялостния им вид, административният орган е стигнал до извода, че двете марки в тяхната цялост, като комбинация от словни и образни елементи, създават различно цялостно впечатление у потребителите, при което не съществува вероятност за объркване на потребителите, която да включва възможност за свързване с по-ранната марка.

Със заповед № 322/21.04.2011 г. председателят на Патентното ведомство е упълномощил А. Ч., в качеството ѝ на заместник-председател на Патентното ведомство, да постанови решение по чл. 46 от ЗМГО по искането за заличаване на регистрацията на марка рег. № 46331 „L. A.”, подадено от „Л. И. – П., М. и партньори” ООД.

По делото са представени и приети като доказателства библиографска справка и свидетелство за процесната марка, съгласно, които същата е регистрирана с рег. № 46331 - комбинирана от 05.12.2003 г., с притежател [фирма], за стоки и/или услуги от класове 35 и 42. Видно от приложената по делото библиографска справка за марка рег. № 5107Y „L. I. P. M. & P. L. O.”, същата е комбинирана с притежател „Л. И. – П., М. и партньори” ООД, [населено място], и е регистрирана за класове на стоките и/или услугите: 35, 36, 41 и 42, на 08.07.1996 г.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 50, ал. 4 от ЗМГО. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по

следните съображения:

Съобразявайки обжалвания административен акт, съдът приема, че същият е издаден от компетентен орган - зам. председателят на Патентното ведомство в съответствие с предоставените му правомощия със заповед № 322/21.04.2011 г. на председателя на Патентното ведомство, в предписаната от закона форма и при спазване на административно-производствените правила, установени в чл. 42 – чл. 46 от ЗМГО.

Обжалваното решение е постановена и в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗМГО, поради което и съдът приема за неоснователни наведените в този смисъл доводи от жалбоподателя. Съгласно легалното определение, дадено в чл. 9, ал. 1 от ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представена графично. С разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО е въведена изрична забрана за регистрация на марка, която е идентична или сходна с по-ранна марка и поради идентичност или сходство на стоките и/или услугите на двете марки се създава вероятност от объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка. С оглед защита на по-ранната марка законът – чл. 26, ал. 3 от ЗМГО, предвижда възможност всяко лице, за което е налице правен интерес да поиска да бъде заличена по-късно регистрираната сходна марка. Разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, свързана с чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗМГО, изисква кумулативното наличие на следните предпоставки: искане на лице с правен интерес, притежател на по-ранна марка; идентичност или сходство на двете марки; идентичност или сходство на стоките или услугите, за които са регистрирани марките; вероятност за объркване на потребителите, включително за свързване с по-ранната марка, с оглед ефекта на възприемане на сравняваните марки в тяхната цялост.

В конкретния случай не е спорно между страните и съдът приема за установено обстоятелството, че искането за заличаване на процесната марка е направено от лице с правен интерес - притежател на по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2, т. 1 от ЗМГО, регистрирана за услуги от класове 35 и 42 МКСУ.

При сравнение на стоките и/или услугите, за които са регистрирани процесната марка и по-ранната марка рег. № 5107У „L. I. P. M. & P. L. O.” се установява също така, че по-ранната марка е регистрирана за следните услуги от клас 35: „вътрешни и външнотърговски сделки, фрайчайзинг /лизинг”, и за услуги от клас 42: „правни консултации и услуги, консултации в областта на трудовите и осигурителните отношения, регистриране на търговски дружества, консултации в областта на приватизационните сделки”, а процесната марка е регистрирана за услуги от клас 35: „управление на търговски сделки; търговска администрация; административна дейност; реклама; консултантски услуги за търговско управление, финансово ревизиране, счетоводство”, и за услуги от клас 42: „юридически услуги, юридически проучвания, адвокатски услуги”. Настоящият съдебен състав намира, че така описаните услуги от класове 35 и 42 по естество, предназначение, релевантен кръг потребители, начин на тяхно разпространение и еднакви пътища на пазарна реализация са сходни и идентични, с което е налице и втората предпоставка по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО.

По отношение на идентичността или сходството на марките следва да се има предвид, че те се сравняват в тяхната цялост чрез преценка на тяхната визуална, фонетична или смислова близост, като се отчита въздействието на съществените елементи. При преценка на визуалното сходство между процесната марка и по-ранната марка съдът приема, че от основно значение е визуалното сходство в съществените елементи, като

визуалното въздействие се определя от дължината на думите, броя еднакви думи, срички, строеж на думите и др. В процесния случай при преценка на визуалното сходство между процесната марка и по-ранната марка правилно административният орган е приел, че такава сходство не е налице. Видно от приетите по делото доказателства по-ранната марка е комбинирана, изписана на латиница на четири реда със специфичен шрифт, с отличителен монограм, образуван от буквите L, I, и C на най-горния ред, а процесната марка е комбинирана, изписана с латински букви с различен шрифт за последните три букви. Действително началото на процесната марка се състои от словен елемент „L.“, чиито първоначални букви са идентични като букви на първата дума на втория ред от марката на жалбоподателя – „L.“, но при сравнението в цялост вниманието на потребителя ще бъде привлечено от големината и дължината на думите, различния шрифт, наличието на монограма, както и от графичното изображение на марките. Нещо повече, в конкретния случай следва да се има предвид и втората част от словния елемент на процесната марка, който е изписан с голям отличителен шрифт, както и значението на думата „A.“ – изкуство. Визуалното различие между двете марки се дължи както на различния външен вид, разположение на словните елементи, различния шрифт и начин на изписване, така и на тяхното композиционно и цветово представяне.

По отношението на наличието на фонетично сходство между сравняваните марки следва да се има предвид, че оценката на фонетичното сходство се основава на звученето на марките, определено от дължината на думата, броя на буквите, броя на съвпадащите звуци, взаимно разположение на еднакви или близки звуци или звукосъчетания, характерни особености на еднакви части на думата, като се отчита начало на думата, типични окончания и типични звукосъчетания в средата на думата. Процесната марка и по-ранно регистрираната марка съдържат в себе си един единствен сходен елемент - „L.“, но независимо от това съдът намира, че двете марки не са фонетично сходни, поради различната големина на звуковете и броя на думите. Съвпадение има само в първата дума на по-ранната марка от общо седем думи, един съюз и един монограм и първата част от думата на процесната марка. Разликата в останалите три букви в словния елемент на комбинираната процесна марка е доста отличителна, както и останалите шест думи на по-ранната марка, което от своя страна обуславя безспорната липса на фонетично сходство между тези марки.

Настоящата съдебна инстанция намира съща така, че между сравняваните марки не е налице и смислово сходство. По отношение смисловото значение на двете комбинирани марки следва да се има предвид, че в тях се съдържат достатъчно на брой отличително елементи, които имат смислово значение и единствено думата „L.“ сама по себе си не може да бъде нито отличителен, нито доминиращ елемент, тъй като в комбинация с останалите думи и в двете марки, той придобива различни смислови значения и отличителността преминава върху останалите словни елементи в марките.

В конкретния случай съдът намира, че за преценка наличието на последната предпоставка за прилагане на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО – вероятност от объркване на потребителите, следва да се определи и вземе предвид релевантния кръг потребители. В случая това е масовият потребител, който при избора на услугите, за които се отнасят сравняваните марки, влага повече внимание. Обикновено при предоставянето на тези услуги потребителите се информират старателно, което намалява вероятността за объркване относно произхода на услугите.

Предвид на гореизложеното съдът намира за безспорно, че в конкретния случая

правилно и в съответствие с материално-правните разпоредби административният орган е преценил, че не са налице предпоставките на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО и е отказал заличаване регистрацията на процесната марка. Настоящата съдебна инстанция намира също така, че подадената жалба от „Л. И. – П., М. и партньори” ООД е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена, а издаденото решение на заместник-председателя на Патентното ведомство, като правилно и законосъобразно, да бъде потвърдено.

По искането за присъждане на разноските, направено от процесуалния представител на ответника за първи път с представяне по делото на писмена защита, след приключване на съдебното заседание на 28.11.2011 г., съдът намира, че същото следва да се остави без уважение. За първи път това искане се прави след приключване на делото, в срока за постановяване на съдебното решение, поради което съдът намира, че е недопустимо за първи път, след приключване на делото, в тези бележки да се прави и конкретно искане за присъждане на разноски по делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Л. И. – П., М. и партньори” ООД, [населено място], представлявано от И. С., срещу решение № 144 от 29.04.2011г. на заместник-председателя на Патентното ведомство, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: